

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นเป็นบางสิ่งที่แฝงตัว การจดจำระลึกถึงก่อให้เกิดการจดจำระลึกถึง พ่อจะสามารถจดจำผู้ที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร?

คำถาม: การศึกษาเล่าเรียนใดที่ลูกๆ ศึกษาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่ไม่เคยมีการสอนในเวลาอื่นตลอดทั้งวงจร?

คำตอบ: การศึกษาเพื่อที่จะตายขณะมีชีวิตจากร่างกายของลูก ที่จะกลายเป็นศพนั้น ได้มีการสอนในเวลานี้เท่านั้น เพราะเป็นเวลานี้ที่ลูกต้องกลับมาอยู่เหนือปางกรรม ขณะที่ลูกอยู่ในร่างกาย ลูกต้องทำการกระทำ จิตใจของลูกสามารถมีความสงบได้เพียงเมื่อลูกไม่ได้อยู่ในร่างกายเท่านั้น เหตุนี้เองคำพูดว่า “ผู้ที่เอาชนะจิตใจของพวกเขาในเอาชนะโลก” ไม่ควรจะถูกกล่าวเช่นนั้น ควรจะเป็นว่า “ผู้ที่เอาชนะมายานนั้นเอาชนะโลก”

โอมชานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ เพราะลูกเข้าใจว่าเพียงผู้ที่ไม่รู้คิดเท่านั้นที่ลูกสอน เวลานี้ เมื่อพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดมา ท่านจะสอนใคร? อย่างแน่นอนที่ท่านจะสอนผู้ที่ไม่รู้คิดที่สุด เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดถึง “ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง” สติปัญญาได้กลับมาไม่มีความรักได้อย่างไร? พวกเขาได้เขียนถึง 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ พวกเขากล่าวด้วยเช่นกันว่าพ่อได้ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิดด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในแฉกและสุนัขและในสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ลูกๆ ได้รับการบอกว่าประเด็นนี้ควรจะได้รับคำอธิบายใน 1 วินาที พ่อได้อธิบายแล้วว่า เมื่อคนใหม่มา ก่อนอื่นให้คำแนะนำของพ่อที่มีชีวิตจำกัดและพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่พวกเขา ผู้เดียว นั่นคือบาบาอาวโศที่ที่ไม่มีชีวิตจำกัด และผู้หนึ่งคือบาบาอ๋อนอาวโศที่มีชีวิตจำกัด “พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด” หมายถึงพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อที่มีชีวิตจำกัดคือพ่อของผู้ที่มีชีวิต ผู้หนึ่งคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่ใช่ทุกคนสามารถซึมซับความรู้ในปริมาณเท่ากัน บ้างเข้าถึงได้เพียง 1% และบ้างเข้าถึง 95% นี่คือการเข้าถึงที่ต้องเข้าใจ ที่นั่นจะมีสุริยวงศ์ มีราชา ราชนี และปวงประชา สิ่งนี้เข้าสู่สติปัญญาของลูก มีมนุษย์ทุกรูปแบบในหมู่ปวงประชา ปวงประชามีปวงประชา! พ่ออธิบาย: นี่คือการศึกษเล่าเรียน ลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนตามสติปัญญาของตนเอง ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทยของตนเอง มากเท่าที่ลูกเข้าใจการศึกษาเล่าเรียนนี้ในวงจรที่แล้ว ลูกก็จะทำเช่นเดียวกันในเวลานี้ การศึกษานี้ไม่มีวันลูกซ่อนเร้นได้ ลูกได้รับสถานภาพของลูกตามที่ลูกศึกษาเล่าเรียนมากแค่ไหน พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ขณะที่ลูกทำความก้าวหน้า ก็จะมีการทดสอบ ลูกไม่สามารถถูกโยกย้ายโดยปราศจากการทำข้อสอบ ทุกสิ่งจะถูกเปิดเผยในเวลาสุดท้าย อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งเวลานี้ ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกมีค่าควรสถานภาพใด ถึงแม้ว่าลูกทั้งหมดจะยกมือของลูก เพราะว่าลูกอายุเมื่อลูกอยู่ท่ามกลางทุกคน ลูกเข้าใจในหัวใจของลูกว่า ลูกนั้นรู้ว่าลูกอาจจะไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม ลูกก็ยกมือของลูก การยกมือของลูกแม้ว่า...สิ่งนี้หมายถึงความไม่รู้ มีความไม่รู้มากมายเหลือเกิน พ่อเข้าใจในทันทีว่านักเรียน (ทางโลก) เหล่านั้นมีความรู้คิดมากกว่า พวกเขาเข้าใจว่าหากพวกเขาไม่มีค่าควรแก่การประกาศสิทธิในทุนการศึกษา พวกเขา ก็จะสอบไม่ผ่าน นักเรียนทางโลกเหล่านั้นดีกว่าลูก เพราะอย่างน้อยพวกเขาก็เข้าใจว่า พวกเขาจะได้คะแนนมากแค่ไหนในวิชาที่ครูของพวกเขา กำลังสอนพวกเขา พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาจะสอบผ่านด้วยเกียรติยศ สิ่งนี้แสดงว่าผู้คนที่นี่ไม่แม้กระทั่งมีสำนึกมากนัก พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย เนื่องจากลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ กิจกรรมของลูกต้องดีมาก พ่อพูดว่า: บางคนมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างสภาพของพวกเขาจะเป็นอย่างไรหากพวกเขาไม่ได้มีความรักที่ถูกต้องแม่นยำต่อพ่อ? พวกเขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความหมายของ “ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง” หากตัวลูกๆ เองไม่สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน แล้วผู้อื่นจะเข้าใจสิ่งใดเล่า? ลูกๆ ผู้ที่เชื่อว่าพวกเขาคือลูกๆ ของชีพบาบาไม่เข้าใจความหมายที่สมบูรณ์ของสิ่งนั้น การจดจำระลึกถึงพ่อเป็นบางสิ่งที่แฝงตัว การศึกษานั้นไม่แฝงตัว ทุกคนต่างลำดับกันไปในการศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษาเล่าเรียนได้มากเท่ากัน พ่อตระหนักว่าพวกเขายังเป็นเด็กทารก พวกเขาไม่จดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเป็นเวลา 3-4 เดือน แล้วจะสามารถเป็นที่เข้าใจได้อย่างไรว่าบางคนกำลังจดจำบาบาอยู่หรือไม่? เป็นเพียงเมื่อบาบาได้รับจดหมายจากพวกเขา และพวกเขาเขียนข่าวของงานรับใช้ทางจิตที่พวกเขากำลังทำอยู่เท่านั้น ลูกจำเป็นต้องให้ข้อพิสูจน์บางอย่าง ผู้ที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและทั้งไม่ได้ให้ข้อพิสูจน์ใดของการทำงานรับใช้นั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง บางคนเขียนข่าวของพวกเขาก่อน ผู้หนึ่งผู้หนึ่งมาและนั้นอธิบายสิ่งนี้แก่เขา ดังนั้นพ่อเข้าใจว่าลูกยังคงมีชีวิตอยู่ และกำลังให้ข่าวงานรับใช้ที่ดี บางคนก็ไม่แม้กระทั่งเขียนจดหมายเป็นเวลา 3-4 เดือน เมื่อบาบาไม่ได้รับข่าว

ใดๆ ท่านก็เข้าใจว่าลูกคนนั้นได้ตายไปแล้วหรือเจ็บป่วย ผู้ที่เจ็บป่วยไม่สามารถเขียนได้ บางคนแม้กระทั่งเขียนว่าพวกเขาไม่ได้เขียนมาก่อนหน้านี้เพราะสุขภาพของเขาไม่ดี บางคนไม่ได้เขียนข่าวใดๆเลย พวกเขาไม่ได้เจ็บป่วย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง แล้วพอควรจะจดจำใคร? การจดจำระลึกถึงก่อให้เกิดการจดจำระลึกถึง อย่างไรก็ตามมีสำนึกที่เป็นร่างพอมานะและอธิบาย: ลูกได้พูดว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และได้นำพ่อเข้าไปไว้ในจำนวนที่มากกว่า 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ มนุษย์กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า: ท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินทั้งหมด ดังนั้นนั่นคือการดูถูกที่ไม่มีชีวิตจำกัด ใช่ไหม? ดังนั้นพ่อพูดว่า: พวกเขาประณามพ่ออย่างมาก! เวลาที่ลูกเข้าใจทุกสิ่ง ต่างลำดับกันไป ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาร้องเพลง: เมื่อท่านมา ฉันจะอุทิศตนให้แก่ท่าน ฉันจะทำให้ท่านเป็นทายาทของฉัน ลูกทำให้พ่อเป็นทายาทของลูกด้วยการพูดว่าพ่อยุ่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ลูกประณามพ่ออย่างมาก! เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: เมื่อไรที่สัทธิธรรมจรรยาลงมาที่สุดพ่อจึงมา เวลาที่ลูกๆ รู้จักพ่อและดังนั้นลูกจึงยกย่องท่านอย่างมาก อย่าว่าแต่สรรเสริญท่านผู้เดียวเลย บางคนไม่แม้กระทั่งเขียนสองคำของการจดจำระลึกถึงท่าน พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้พบพ่อแล้ว พ่อของเรากำลังสอนเรา เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและแสดงให้เห็นว่าลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ต่ออาณาจักรของโลกได้อย่างไร หากลูกมีความซาบซึ้งว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังสอนลูกว่าจะประกาศสิทธิ์อำนาจในปกครองโลกได้อย่างไร ลูกก็จะมีความสุขที่ไม่สิ้นสุด แม้ว่าพวกเขาศึกษาทีละทีละ พวกเขาก็ตีความทีละทีละกับเป็นหนังสือธรรมดา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนหรือสวดก็ไม่ได้มีความสุขมากนัก เมื่อพวกเขาอ่านก็ตะจบ พวกเขาก็ก่อให้เกิดตนเองอยู่อยู่กับธุรกิจของพวกเขา เวลาที่ลูกมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อนั้นไม่มีชีวิตจำกัดกำลังสอนลูก สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเขา ดังนั้นเมื่อใครบางคนมา ก่อนอื่นอธิบายทฤษฎีของสองพ่อแก่เขา บอกเขาว่า: บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก ไม่มีใครสามารถพูดว่าพวกเขาอยู่ในยุคเหล็กรวมทั้งอยู่ในยุคทอง เมื่อบางคนมีประสบการณ์ของความทุกข์ เขาอยู่ในนรก และเมื่อบางคนมีประสบการณ์ของความสุข เขาอยู่ในสวรรค์ หลายคนพูดว่าพวกเขามีความสุขอย่างมากและผู้คนที่ไม่มีความสุขนั้นอยู่ในนรก พวกเขามีพระราชวังและอาคารของพวกเขา ฯลฯ พวกเขามองเห็นความสุขภายนอกมากมาย เวลาที่ลูกเข้าใจว่าความสุขของยุคทองนั้นไม่สามารถมีประสบการณ์ได้ที่นี่ ไม่ใช่ทั้งสองนั้นเป็นสิ่งเดียวกัน เพื่อที่ว่ายุคทองจะสามารถเรียกว่ายุคเหล็ก และยุคเหล็กสามารถเรียกว่ายุคทองได้ ผู้ที่เชื่อเช่นนั้นเรียกว่าไม่รู้ (โง่เขลา) ดังนั้นก่อนอื่น บอกพวกเขาถึงทฤษฎีเกี่ยวกับพ่อ พ่อให้คำแนะนำตัวพ่อเอง ไม่มีใครรู้จักท่าน พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลาที่ลูกแสดงในรูปภาพว่า รูปของดวงวิญญาณและรูปของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเหมือนกัน ท่านก็เป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน แต่ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่อหนึ่งทีและอธิบายว่าท่านมาอย่างไร ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด ผู้คนภายนอกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ภาษาที่ง่ายตายมากด้วยเช่นกัน ในกิตะ ได้กล่าวถึงชื่อของศรีภักษณะ แต่ศรีภักษณะไม่ได้พูดกิตะ เขาไม่สามารถบอกทุกคนว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ บาปไม่สามารถถูกตัดทิ้งได้ด้วยการจดจำผู้ที่มัวร่างกาย มีคำกล่าวไว้ว่า: พระเจ้าศรีภักษณะพูด: ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำฉันผู้เดียว! อย่างไรก็ตาม ศรีภักษณะเองก็มีความสัมพันธ์ทางร่างและเป็นเพียงเด็กเล็ก นี่ช่างเป็นความผิดพลาดที่ใหญ่หลวง มีความแตกต่างมากมายเพียงเพราะความผิดเพี้ยนเท่านั้น พระเจ้าไม่สามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ ผู้ที่ลูกเรียกว่า “ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียากลำบากสำหรับทุกคน” ได้ตกต่ำด้วยหรือ? พระเจ้าจะสามารถตกต่ำได้หรือ? สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการไตร่ตรอง นี่ไม่ใช่เรื่องของเวลาเสียเวลา ผู้คนพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา เมื่อลูกบอกพวกเขาให้มาและรับบทเรียน พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา พวกเขาจะมา 2 วันแล้วจะไม่มาอีก 4 วัน หากพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ได้อย่างไร? มีพลังกำลังอย่างมากของมายา พ่ออธิบาย ทุกวินาทีและทุกนาที่ที่ผ่านไปจะช้าร้อยเหมือนเดิมทุกประการ พวกเขาจะเฝ้าแต่ทำซ้ำนั้นครั้งไม่ถ้วน เวลาที่ลูกกำลังรับฟังพ่อ บาบาก็เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย ลูกสามารถเปรียบเทียบผู้ที่เข้ามาสู่การเกิดและกลับมาใช้ชาติเกิดเดิมวงจรกับผู้เดียวที่ไม่เคยใช้ชาติเกิดได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่ได้ใช้ชาติเกิดหรือตาย ทุกคนอื่นนั้นอยู่ในวงจรนี้ เหตุนี้เองลูกจึงแสดงภาพของบราห์มาและวิษณุที่ทั้งคู่ใช้ชาติเกิดและกลับมาเกิด พวกเขาเฝ้าแต่แสดงบทบาทของพวกเขา: บราห์มากลายเป็นวิษณุ และวิษณุกลายเป็นบราห์มา ไม่สามารถสิ้นสุดได้ ทุกคนจะมาและเห็นภาพเหล่านี้และเข้าใจ นี่เป็นบางสิ่งที่เป็นที่เข้าใจได้อย่างง่ายดาย ให้สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือบราห์มิน แล้วลูกจะกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร และเมื่อพอมานะ ลูกก็จะกลายเป็นบราห์มิน จดจำสิ่งนี้และลูกจะกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง มีคนมากมายที่ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ เพียงลูกบราห์มินกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เหล่าเทพไม่กลายเป็นสิ่งนี้ ลูกกลายเป็นเทพด้วยการได้รับความรู้นี้ในเวลานี้ว่าลูกไปรอบวงจรอย่างไร ในความเป็นจริง ไม่มีมนุษย์ใดที่มีค่าควรแก่การถูกเรียกว่าผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ในโลกมนุษย์ดินแดนแห่งความตายนั้นแตกต่างอย่างสมบูรณ์ เช่นที่ธรรมนิยมประเพณีและระบบของชาวบาร์ตันนั้นก็แตกต่างกันไป

ธรรมเนียมประเพณีและระบบของทุกคนนั้นก็แตกต่างกัน ธรรมเนียมประเพณีและระบบของเหล่าเทพนั้นก็แตกต่างกัน ธรรมเนียมประเพณีและระบบของผู้คนในดินแดนแห่งความตายก็แตกต่างกัน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน และเหตุนี้เองทุกคนจึงพูดว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหา: โอ พระเจ้า โปรดชำระพวกเราทุกคนผู้อาศัยของโลกที่ไม่บริสุทธิ์เกิด! สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า โลกที่บริสุทธิ์ดำรงอยู่มา 5,000 ปีที่แล้ว และนั่นเรียกว่ายุคทอง ยุคเงินไม่ถูกเรียกเช่นนั้น พ่อได้อธิบายว่าในตอนแรกมีชั้นหนึ่งและแล้วก็มีชั้นสอง ดังนั้น ลูกต้องอธิบายแต่ละประเด็นอย่างจริงจังใครก็ตามที่จะประหลาดใจในสิ่งที่พวกเขาได้ยิน บางคนก็ประหลาดใจอย่างมากจริงๆ แต่เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพวกเขาต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พวกเขาก็ไม่มีเวลาที่จะทำความเพียรพยายาม มันเป็นกิเลสของตัณหาราคะที่ทำให้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อได้บอกลูกด้วยเช่นกันว่า: ให้เอาชนะกิเลสของตัณหาราคะและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก มนุษย์พูดว่า: เอาชนะจิตใจและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ควบคุมจิตใจของลูกเพียงเมื่อลูกไม่มีร่างกายที่จิตใจของลูกจะสามารถสงบได้ มิฉะนั้น จิตใจของลูกจะไม่เคยสงบเลย ลูกได้รับร่างกายเพื่อให้ลูกทำการกระทำ ดังนั้นลูกจะสามารถอยู่ที่นี้ในสภาพเหนือบ่วงกรรมของลูกได้อย่างไร? สภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมกล่าวได้ว่าเป็นสภาพของศพ: การตายขณะที่มีชีวิตและละวางจากร่างกายของลูก ลูกถูกสอนการศึกษานี้เพื่อที่จะละวางจากร่างกายของลูก ดวงวิญญาณนั้นแยกห่างจากร่างกาย ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย ก็ถูกเรียกว่ามนุษย์ ลูกได้รับร่างกายเพื่อทำการกระทำ เมื่อดวงวิญญาณทิ้งร่างของเขา เขาก็ต้องรับร่างอื่นเพื่อทำการกระทำ เพียงเมื่อลูกไม่ต้องทำการกระทำที่ลูกจะคงอยู่อย่างสงบ ไม่มีการกระทำในโลกที่ไม่มีตัวตน วงจรโลกหมุนไปที่นี้ ลูกต้องเข้าใจพ่อและวงจรโลก นี่เรียกว่าความรู้ ทราบเท่าที่ดวงตาของลูกไม่บริสุทธิ์และเป็นเช่นอาชญากร ลูกไม่สามารถมองเห็นสิ่งที่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกแต่ละคนจึงต้องการดวงตาที่สามของความรู้นี้ เพียงเมื่อลูกบรรลุถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกเท่านั้น นั่นคือ เมื่อลูกกลายเป็นเทพ ลูกจึงจะเห็นเทพด้วยตาของลูก อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถเห็นศรัทธาด้วยตาของลูกขณะที่ลูกอยู่ในร่างกายเหล่านั้น ลูกจะไม่บรรลุสิ่งใดเพียงด้วยการได้ยินมิต ลูกเพียงแต่มีประสบการณ์ของความสุขชั่วคราวเท่านั้น และความปรารถนาของลูก (ของการเห็นกฤษณะ) ก็จะได้รับเติมเต็มผ่านสิ่งนั้น นิमितนั้นลูกกำหนดไว้ในละคร ไม่มีการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ใดผ่านสิ่งเหล่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นั่นคือดวงวิญญาณ แยกห่างจากร่างกาย ทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือบ่วงกรรมด้วยการฝึกการเป็นศพผู้ที่ได้ตายขณะมีชีวิตขณะที่อยู่ในร่างกายของลูก
2. ให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ ละทิ้งสำนักที่เป็นร่าง และให้ข่าวของลูกอย่างซื่อสัตย์ ทำความเพียรพยายามที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม

พร: ขอให้ลูกเป็นนายมหาสมุทรแห่งความสงบและกระจายกระแสของความสงบด้วยสภาพของลูกเช่นที่เป็นตัวของความสงบ ในเวลาปัจจุบัน ความต้องการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของดวงวิญญาณส่วนใหญ่ในโลกคือความสงบที่แท้จริง มีเหตุผลมากมายว่าทำไมความไม่สงบจึงเพิ่มพูนขึ้นวันแล้ววันเล่า และจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น แม้ว่าตัวลูกเองจะสงบ แต่บรรยากาศของความไม่สงบของผู้อื่นจะไม่อนุญาตให้ลูกนั่งในสภาพที่สงบได้ ประสบการณ์ของความตึงเครียดของความไม่สงบจะเพิ่มขึ้น ในเวลาเช่นนั้น ลูกๆ ผู้เป็นนายมหาสมุทรแห่งความสงบ ต้องหลอมความคิดของความไม่สงบและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระจายกระแสแห่งความสงบออกไป

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของคุณธรรมของพ่อทั้งหมด ให้คงอยู่เบื้องหน้าพระอาทิตย์แห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ในเดือนอะวคตินี จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

เวลานี้ จงวางแผนที่จะประหยัดเวลาของคุณ ความคิดของคุณ และพลังของคุณ และเพิ่มพูนสภาพของการเป็นรูปจุดของคุณ
ยิ่งคุณมีสภาพของการเป็นจุดได้นานเพียงใด คุณก็จะได้ไม่ถูกจู่โจมโดยวิญญาณชั่วร้ายหรือสันสกักรัชั่วร้ายใดๆได้ตามนั้น
คุณจะต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้น และรูปพลังของคุณก็จะปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นให้เป็นอิสระด้วยเช่นกัน